

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 01 0 K 006752 16 Kžk
Sarajevo, 27.10.2016. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija mr. Božidarke Dodik kao predsjednice vijeća, Nidžare Zlotrg i Hurije Sarajlić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Kešan kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog S.S., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ u vezi sa članom 22. istog zakona, a po optužnici Kanonalnog tužiteljstva u Bihaću broj: T01 0 KTRZ 0008935 12 od 09.08.2012. godine, nakon održanog pretresa dana 24.10.2016. godine u prisustvu federalnog tužitelja Halilović Muniba, optuženog S.S.i njegovog branitelja P.J, advokata iz B.L, donio je i dana 27.10.2016. godine javno objavio

P R E S U D U

OPTUŽENI S.S., zv. "Š", sin B. i majke M. rođene N. rođengodine u mjestu B., općina B.P., JMBG-., nastanjen u N.n. Ul. K.d. bb, Općina D., pismen za završenom osnovnom školom, po narodnosti S., državljanin BiH, penzioner, bez drugih primanja, lošeg imovnog stanja, vojsku služio u bivšoj JNA ... godine u K., vodi se u VO D., oženjen, otac dvoje djece, neosuđivan, nalazio se u pritvoru od 23.05.2012. godine do 14.09.2012. godine, nalazi se na slobodi,

K R I V J E

što je:

Kršeci pravila Međunarodnog prava sadržana u III Ženevskoj konvenciji o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. augusta 1949.godine, Dopunskog protokola o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) uz navedenu konvenciju, za vrijeme oružanog sukoba u Republici Bosni i Hercegovini, između A R BiH i vojske R.S., u drugoj polovini ... mjeseca ... god., kao pripadnik rezervnog sastava policije R.S., postupao protivno članu 3. stav 1. tačka a. III Ženevske konvencije i članu 4. stav 1. i 2. tačka a. dopunskog Protokola II, na području mjesta B. i P., općina B.p., zajedno sa drugim pripadnicima vojske RS-a, nečovječno postupao prema ratnim zarobljenicima i izvršio ubistvo dva zarobljenika, tako što je:

Dana ... godine, u jutarnjim satima, u mjestu B. zaseok J., općina B.P., nakon što su mještani sela J. zarobili pripadnike oružanih snaga R BIH, TO H.: C.M. rođ.godine, S.E. rođ. ...godine i B.S. rođ.godine, svi iz mjesta H., općina S.M. i nakon što su

iste sprovedi pred poštu u mjestu B., skupa sa drugim pripadnicima vojske RS i mještanima sela koji su tog jutra saznali za pogibiju svog mještanina, pripadnika vojske RS-a V.B., fizički zlostavljao ratne zarobljenike prilikom ispitivanja ispred i u unutrašnjosti pošte, udarajući ih šakama u predjelu glave, da bi potom, nakon što je od udaraca pao na zemlju zarobljenik B.S., istom prišao O.O. zv. O., pripadnik vojske RS-a i lišio ga života, tako što je u istog ispucao jedan metak iz pištolja zv. ... call 7,65 mm u predjelu glave, od kojih povreda je B.S. preminuo na licu mjesta, da bi potom S.S., naredio preostaloj dvojici zarobljenika da tijelo ubijenog B.S. natovare na traktorsku prikolicu vl. „Š.I.O.“ kojim je upravljao O.V., udarajući ih pri tom nogom u predjelu zadnjice, pa kada su S.E. i C.M. natovarili tijelo ubijenog, te ušli u traktorsku prikolicu, S.S. i B.M., pripadnik vojske RS-a, također ušli u prikolicu da bi se dovezli do prirodne jame zv. „R.“ u narodu poznate kao „D.J.“ u mjestu P., općina B.P., dok je O.O. prema jami došao sa putničkim motornim vozilom, pa kada su stigli do jame, S.S. je naredio dvojici zarobljenika da sa traktorske prikolice svuku tijelo ubijenog zarobljenika, pa nakon što su S.E. i C.M. to i uradili, S.S. u namjeri da ih liši života, u iste ispucao iz automatske puške call 7,62 mm dva rafala, koji su te prilike pogođeni pali na tlo, gdje je S.E. zadobio povrede karličnih kostiju, rebara obostrano, gornjih i donjih ekstremiteta i desne skapule, a C.M. povrede glave, preloma obje skapule, preloma rebara obostrano te oštećenje vratnih i grudnih pršljenova od kojih povreda je preminuo na licu mjesta, pa kada je S.E. ležeći na zemlji još uvijek davao znake života mašući rukom, istom je prišao B.M., te u namjeri da ga liši života iz automatske puške call 7,62 mm, prislanjajući istu uz njegovu glavu ispucao jedan metak, koji je tom prilikom zadobio povrede u vidu defekta kosti 12,5 x 6 cm sa sitnim lomnim pukotinama u predjelu glave lijevo tjemeno zatiljno, od kojih povreda zajedno je preminuo na licu mjesta, za koje vrijeme je O.O. naoružan pištoljem „Š.“ stojao u blizini ubijenih, da bi potom S.S. premetao stvari ubijenih zarobljenika, a zatim skupa sa B.M. i drugim licima, da bi prikriili zločin, tijela ubijenih zarobljenika bacili u navedenu jamu dubine oko 20 m.

Dakle, kao pripadnik rezervnog sastava policije R.S. kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata u Republici Bosni i Hercegovini, skupa sa drugim licima nečovječno postupao prema ratnim zarobljenicima i izvršio ubistvo dva ratna zarobljenika.

Čime je počinio krivično djelo –ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144. u vezi sa čl. 22. preuzetog KZ SFRJ, pa ga sud primjenom iste zakonske odredbe i primjenom člana 41. preuzetog KZ SFRJ

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 9 (DEVET) GODINA

Na osnovu člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečenu kaznu zatvora optuženom se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 23.05.2012. godine do 14.09.2012. godine.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećene porodice C.M., S.E. i B.S. sa imovinskopravnim zahtjevom se upućuju na parnični postupak.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa dužnosti da naknadi troškove krivičnog postupka, pa troškovi nastali do ukidanja presude Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 K 006752 14 K2 od 06.11.2015. godine, uključujući i troškove branitelja određenog po službenoj dužnosti, padaju na teret budžetskih sredstava tog suda, a troškovi nastali pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, nakon ukidanja navedene presude, u iznosu od 117,25 KM, padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Kanonalnog tužiteljstva u Bihaću broj: T01 0 KTRZ 0008935 12 od 09.08.2012. godine, optuženom S.S. stavljeno je na teret krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ (u daljnjem tekstu: preuzeti KZ SFRJ) u vezi sa članom 22. istog zakona.

Rješenjem Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 009165 12 Kv od 15.03.2012. godine usvojen je prijedlog Tužiteljstva Bosne i Hercegovine broj: T20 0 KTRZ 0000862 11 od 07.03.2012. godine, te je, na osnovu člana 27a. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, vođenje krivičnog postupka protiv tada osumnjičenih O.O., S.S. i B.M. prenešeno na Kantonalni sud u Bihaću kao mjesno nadležni sud.

Presudom Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 K 006752 12 K od 27.06.2013. godine optuženi S.S. je oglašen krivim da je učinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, u koju kaznu mu je na osnovu člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 23.05.2012. godine do 14.09.2012. godine. Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: ZKP FBiH) oštećene porodice C.M., S.E. i B.S. sa imovinsko-pravnim zahtjevom su upućene na parnični postupak, a na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 01 0 K 006752 14 Kž 4 od 11.09.2014. godine djelimično je uvažena žalba branitelja optuženog S.S., ukinuta presuda Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 K 006752 12 K od 27.06.2013. godine i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U ponovnom suđenju Kantonalni sud u Bihaću je donio presudu broj: 01 0 K 006752 14 K 2 od 06.11.2015. godine, kojom je optuženi S.S. oglašen krivim da je učinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. u vezi sa članom 22. preuzetog KZ SFRJ, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 10 (deset) godina, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 23.05.2012. godine do 14.09.2012. godine. Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećene porodice C.M., S.E. i B.S. sa imovinsko-pravnim zahtjevom su upućene na parnični postupak, a na

osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka.

Rješenjem Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine broj: 01 0 K 006752 14 Kž 5 od 25.02.2016. godine je djelimično uvažena žalba branitelja optuženog S.S., pa je presuda Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 K 006752 14 K 2 od 06.11.2015. godine ukinuta i u ovom predmetu određeno održavanje pretresa pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine.

Na pretresu održanom pred ovim sudom, na osnovu člana 332. stav 2. ZKP FBiH, preuzeti su dokazi izvedeni tokom prvostepenog postupka, pa su pročitani iskazi svjedoka optužbe i to: oštećenih S.Đ., C.A., B.S. i svjedoka S.E. sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 19.02.2013. godine, zatim iskazi svjedoka O.V., Š.S., Š.D., i Š.V. sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 12.03.2013.godine, G.D., B.D., K.M.1 i L.S. sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 11.04.2013.godine, K.M.2 sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 06.05.2013.godine, B.D. sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 29.05.2013.godine.

Također su preuzeti i pročitani iskazi vještaka optužbe saslušani pred prvostepenim sudom, i to: vještaka sudske medicine S.dr. M.-P. i vještaka dipl. ing. strojarstva F.B., dati na zapisniku o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 06.05.2013. godine, zatim iskaz vještaka S. dr. M.-P., kao sastavni dio iskaza sa zapisnika Kantonalnog tužiteljstva USK Bihać broj T01 0 KTRZ 0008935 12 od 30.07.2012. godine, a preuzeti su i pročitani nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine prim. dr. S.M.-P.broj: KRI-37/02 od 03.08.2002. godine za četiri tijela, i nalaz i mišljenje vještaka balističke struke mr.sc. F.B. dipl. ing. strojarstva, broj T01 0 KTRZ 008935 12 od 04.06.2012. godine.

Nakon toga na pretresu su preuzeti i pročitani materijalni dokazi optužbe koji su izvedeni pred prvostepenim sudom i to: DNK-a nalazi ICMP za tijela: C.M. (broj 405/02 od 24.07.2002.godine), B.S. (broj 890/02 od 31.10.2002.godine) i S.E. (broj 517/02 od 01.08.2002.godine); zapisnik o ekshumaciji, obdukciji i identifikaciji mrtvih tijela pronađenih u zajedničkoj grobnici na lokalitetu općine B.P., naselje P., uži lokalitet jama R., sačinjen od strane Kantonalnog suda u Bihaću broj: KRI-37/02 od 04.10.2002.godine, potom je izvršen uvid u fotodokumentaciju i crtež lica mjesta ekshumacije i obdukcije 4 NN tijela ekshumirana iz jame – R., općina B.P., Ministarstva ... B. broj: 23/02 od 25-27.05.2002. godine, preuzeti su i pročitani izvodi iz Matične knjige umrlih za: C.M. (broj 05-13-3-826/10 od 10.08.2010. godine), S.E. (broj 05-13-3-824/10 od 10.08.2010. godine), B.S. (broj 05-13-3-825/10 od 10.08.2010. godine), V.B. (broj 02-13-3-2/11 od 13.01.2011. godine), B.P. (broj 02-13-1-83/11 od 13.-01.2011. godine) i G.N. (broj 02-13-3-29/11 od 09.02.2011. godine) i akt Ministarstva ... USK Sektor ... br. 05-1/04-5-04-3-422/12 od 21.05.2012.godine, zatim zapisnik o naknadno izvršenoj pretrazi lica mjesta na lokalitetu jama – R. Ministarstva ... SKP br. 05-1/04-5-32/11 od 17.01.2011. godine, a izvršen je uvid u dokaze sa izvršene ekshumacije (25.05.-27.05.2002. godine) i pretrage lica mjesta (14.01.2011. godine) kutija bijele boje s brojem: T01 0 KTRZ 0008935 12; uvid u fotodokumentaciju i crtež lica mjesta naknadno izvršene pretrage lica mjesta Ministarstva ... USK SKP br. 05/11 od 14.01.2011. godine; pročitani su akt Grupe za pitanja evidencija iz oblasti

vojne obaveze S.M., F Ministarstvo 1... br. 07/27-01-03/1-141-1/12 od 14.05.2012. godine; akt općinske Administrativne službe općine B.P. RS br. 02-835-6/11 od 07.02.2011. godine; naredba o raspisivanju međunarodne potjernice za osumnjičene O.O. i B.M. Kantonalnog suda u Bihaću 01 0 K 006752 12 Kpp 7 od 30.05.2012. godine; Odluka Predsjedništva R BiH o proglašenju ratnog stanja („Sl. list RBiH“ br. 4/92) od 20.06.1992.godine; Odluka Predsjedništva R BiH o ukidanju ratnog stanja („Sl. list RBiH“ br. 50/95) od 28.12.1995.godine; rješenje Suda BiH br. S1 1 K 009165 12 Kv od 15.03.2012.godine, izvod iz kaznene evidencije za S.S.od 03.09.2015. godine, broj 05-04/06-2-1-04-3-236/15AM.

Temeljem iste zakonske odredbe su na pretresu pred ovim sudom, preuzeti i dokazi odbrane izvedeni tokom prvostepenog postupka, pa su pročitani iskazi svjedoka: K.N., V.N. i L.M. sa zapisnika o glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 29.05.2013. godine, zatim su preuzeti i pročitani iskazi svjedoka iz istrage i to: O.V. sa zapisnika sačinjenog od strane Ministarstva ... USK B. broj: 05-1/04-5-6/11 od 11.01.2011. godine, te zapisnika sačinjenog pred Kantonalnim tužiteljstvom USK Bihać broj: T01 0 KTRZ 0008935 12 od 01.06.2012.godine i 14.05.2012. godine, B.D. sa zapisnika Kantonalnog tužiteljstva USK Bihać broj: T01 0 KTRZ 0008935 12 od 07.06.2012. godine, te iskaz osumnjičenog S.S. sa zapisnika Kantonalnog tužiteljstva Unsko-Sanskog Kantona Bihać broj: T01 0 KTRZ 0008935 12 od 23.05.2012. godine.

Nadalje, kao dokaz odbrane na pretresu pred ovim sudom su preuzeti i pročitani nalaz i mišljenje vještaka dr. N.M., doktor spec. psihijatrije od 23.03.2015. godine, i njen iskaz sa glavnog pretresa pred prvostepenim sudom od 17.09.2015. godine (u pogledu procesne sposobnosti optuženog), zatim medicinska dokumentacija na ime optuženog S.S. u pogledu njegovog zdravstvenog stanja, koju dokumentaciju je koristila pomenuta vještakinja dr. N.M. za sačinjavanje svog nalaza i mišljenja.

Na pretresu održanim pred ovim sudom branitelj optuženog se izjasnio da ima novih dokaznih prijedloga, s tim da najprije ostaje kod pisanog prijedloga odbrane od 28.09.2015. godine koji je podnesen Kantonalnom sudu u Bihaću, o kojem prijedlogu taj sud nije u potpunosti odlučio, odnosno nije naveo razloge zašto pojedine dokazne prijedloge nije prihvatio. Nakon toga je zatraženo da branitelj iznese potrebna pojašnjenja o prijedlozima za izvođenje dokaza, a koji prijedlozi su sadržani u pomenutom podnesku i navedeni pod brojem od 1-6, a potom se o dokaznim prijedlozima odbrane izjasnio i federalni tužitelj. Pored toga, branitelj je predložio i novi dokazni prijedlog, koji nije bio sadržan u njegovom prethodno navedenom podnesku, a odnosio se na saslušanje svjedoka G.M. iz D., ali je na nastavku pretresa od 10.10. 2016. godine, prije nego što je ovaj sud odlučio o tom prijedlogu, branitelj izjavio da odustaje od saslušanja istog, uz obrazloženje da je taj svjedok teško povrijeđen u saobraćajnoj nezgodi.

Također, branitelj je odustao od prijedloga iz pomenutog podneska da se provede suočenje svjedoka O.V. i L.S., a to iz razloga što je svjedok L.S. preminuo, pa je takva radnja postala neizvodljiva. Činjenica smrti svjedoka L.S. među strankama nije bila sporna, pa je onda ovaj sud kao nespornu nije ni utvrđivao.

U pogledu prijedloga odbrane za izvođenje dokaza na pretresu pred ovim sudom, odlučeno je na slijedeći način:

Prije svega, prihvaćen je prijedlog odbrane za saslušanje svjedoka L.D. i L.M.. Ovo stoga što se radi o svjedocima koji su u fazi istrage saslušani kao dokazi optužbe, ali je od izvođenja tih dokaza tužitelj odustao na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom od 11.04.2013. godine. Iako je odbrana prvostepenom sudu predložila da se ovi svjedoci saslušaju kao svjedoci odbrane, o tom prijedlogu prvostepeni sud nije uopće odlučio. Kako prema izjašnjenju kantonalnog tužitelja na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom proizilazi da ovi svjedoci imaju saznanja o relevantnim okolnostima predmetnog događaja, a da je od njih tužitelj od tih dokaza odustao iz razloga ekonomičnosti, onda ovaj sud nalazi da odbrana ima opravdan interes da te svjedoke sasluša kao svjedoke odbrane. Na pretresu pred ovim sudom, neposredno je saslušan svjedok L.M., dok je branitelj odustao od prijedloga za saslušanje svjedoka L.D., koji je bio predložen na iste okolnosti o kojima se izjašnjavao prethodno pomenuti svjedok.

Dalje, odbijen je prijedlog branitelja optuženog za provođenje vještačenja po vještacima neuropsihijatru S.B. i kardiologu L.A. radi utvrđivanja procesne sposobnosti optuženog. Ovo stoga jer je ovaj sud, nakon preuzimanja dokaza iz prvostepenog postupka imao u vidu nalaz vještakinje odbrane dr. N.M. psihijatra u pogledu izjašnjenja o procesnoj sposobnosti optuženog, kojeg je cijenio stručnim i objektivnim. Naime, iz pomenutog nalaza proizilazi, da je ova vještakinja nakon uvida u kompletnu medicinsku dokumentaciju za optuženog, uključujući i nalaze interniste, te nakon obavljenog psihijatrijskog pregleda, dala svoj pismeni nalaz i mišljenje o tome da je optuženi sposoban učestvovati u ovom krivičnom postupku što je u toku glavnog pretresa pred prvostepenim sudom i usmeno obrazložila, dajući jasne i određene odgovore na pitanja stranaka u toku direktnog i unakrsnog ispitivanja, kao i na pitanja suda. Prema tom nalazu i mišljenju, stoji činjenica da optuženi ima određenih zdravstvenih problema, međutim takve zdravstvene tegobe nisu takvog nivoa da bi optuženom onemogućavali praćenje suđenja i aktivno učestvovanje u sudskom postupku. Vještakinja je nakon pregleda cjelokupne medicinske dokumentacije za optuženog i neposredno obavljenog psihijatrijskog pregleda optuženog ocjenila, da je optuženi sposoban da prati suđenje, da se kod njega radi o blažem depresivnom poremećaju, a u pogledu smanjene funkcije rada srca smatra da je to kompenzovano na način što je on pod adekvatnom medicinskom terapijom, za koju je i optuženi izjavio da je redovno troši, tj. pije propisane lijekove, tako da prema procjeni pomenute vještakinje, njegova procesna sposobnost nije upitna.

Dakle, prema nalazu i mišljenju pomenute vještakinje proizilazi, da psihičke tegobe kod optuženog nisu tog kvaliteta niti intenziteta da bi remetile njegovu procesnu sposobnost da prati suđenje i aktivno u istom učestvuje, zatim je vještakinja pojasnila da se kod njega (optuženog) može očekivati jedno reaktivno stanje povišene anksioznosti, iz razloga što se odlučuje o bitnim stvarima za njega, u nesvakidašnjim uvjetima (pred sudom), ali da to ne remeti njegovu procesnu sposobnost.

U nastojanju da potkrijepi svoj prijedlog za provođenje novog vještačenja radi utvrđivanja procesne sposobnosti optuženog, odbrana je dana 20.10.2016. godine ovom sudu dostavila medicinsku dokumentaciju i to: fotokopiju nalaza zdravstvene ustanove

... „, Prim. Dr. M.V.“ D., na ime S.S. od 20.01.2016. godine sa propisanom terapijom, te kontrolnog pregleda od 17. 10 2016. godine, zatim kontrolnog nalaza JZU D.Z. D. od 24.08.2015. godine od strane psihijatra dr. I.Đ., te kontrolnih nalaza od 24.05.2016. i 14.10.2016. godine. Međutim, iz prethodno navedene medicinske dokumentacije proizilazi da optuženi ide na kontrolne preglede kod specijaliste psihijatra, i kod specijaliste interne medicine, a po njegovoj vlastitoj izjavi koristi propisanu terapiju. Kako iz te medicinske dokumentacije ne proizilazi da je došlo do bilo kakvih bitnih odstupanja u odnosu na zdravstveno stanje optuženog u vrijeme vještačenja po vještaku dr. N.M., niti to proizilazi iz navoda optuženog, slijedi da na ovaj način odbrana nije argumentirala svoj prijedlog na način kojim bi se opravdala potreba za još jednim vještačenjem optuženog radi utvrđivanja njegove sposobnosti da učestvuje u ovom krivičnom postupku. Dakle, sama okolnost da branitelj nije zadovoljan ranije pomenutim nalazom i mišljenjem vještaka odbrane, nije sama po sebi dovoljna da opravda novo vještačenje, jer nisu ponuđene nove činjenice i okolnosti temeljem kojih bi se dovela u pitanje sposobnost optuženog da učestvuje u ovom krivičnom postupku. Naime, ovaj sud podsjeća da prema odredbi člana 124. stav 1. ZKP FBiH psihijatrijsko vještačenje se određuje kada se pojavi sumnja da je isključena ili smanjena uračunljivost optuženog ili sumnja da zbog duševnih smetnji nije sposoban učestvovati u postupku, a u konkretnom slučaju priloženi dokazi nisu opravdali postojanje takve sumnje. Također, na takvu sumnju nije upućivalo ni ponašanje optuženog pred ovim sudom, koji je sva postavljena pitanja razumio, te na njih davao sasvim jasne i razumne odgovore, te iako mu je sud u više navrata davao uputu da radi eventualnih zdravstvenih problema, ili ukoliko osjeti potrebu za odmorom, može od suda zatraži prekid pretresa u vidu pauze, ili to učiniti preko svog branitelja, što optuženi nikako nije koristio, nego je i nakon što je o tome pitan od strane predsjednice vijeća izjavljivao da za to nema potrebe, pa je slijedom svega navedenog ovaj sud navedeni prijedlog odbrane odbio kao nepotreban, a na osnovu ovlaštenja iz odredbe člana 278. stav 2. ZKP FBiH.

Nadalje, u pogledu prijedloga odbrane za saslušanje svjedoka L.S., K.M.1, K.M.2 i G.D., nakon pojašnjenja branitelja na pretresu pred ovim sudom proizilazi, da odbrana zapravo traži da se iskazi ovih svjedoka koje su dali tokom prvostepenog postupka, uzmu u obzir pri odlučivanju, odnosno cijene, jer to nije učinio prvostepeni sud, a ne radi se o prijedlogu za ponovno saslušanje tih svjedoka pred drugostepenim sudom. Prema tome, kako su pomenuti svjedoci saslušani u prvostepenom postupku, a branitelj je pojasnio da nema potrebe za njihovim ponovnim saslušanjem, jer i nema novih okolnosti na koje bi oni trebali da se izjasne, to slijedi da se u odnosu na ove svjedoke, ne radi o novom dokaznom prijedlogu odbrane, nego o zahtjevu za potpunu i pravilnu ocjenu njihovih ranije datih iskaza, a što je svakako i obaveza ovog suda u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH.

Ovaj sud je odbio i prijedlog odbrane za provođenje vještačenja po vještacima K.Ž., specijalisti sudske medicine i N.R. - balističaru, kao nepotrebne. Ovo iz razloga što ni prema navodima iz prijedloga za provođenje tih vještačenja, a niti prema podacima iz prvostepenog postupka, ne proizilaze konkretni argumenti temeljem kojih bi opravdali potrebu za novim vještačenjima. S jedne strane, nisu ponuđeni argumentirani razlozi kojima bi se ukazalo na nejasnoće ili nedosljednosti u nalazima vještaka sudske medicine M.-P.dr. S.i vještaka za balistiku F.B., koje bi bilo potrebno otkloniti novim vještačenjima, a s druge strane, ni stručnost i objektivnost pomenutih vještaka nije

ničim dovedena u sumnju. Pored toga, njihovi pisani nalazi i mišljenja kao i njihovi iskazi dati pred prvostepenim sudom, bili su podvrgnuti direktnom i unakrsnom ispitivanju, te su vještaci na sva postavljena pitanja dali sasvim jasne i određene odgovore koji su u cijelosti u okviru struke i nauke. Tako je vještak sudske medicine M.P. dr. S. jasno navela uzrok smrti, te mehanizam i način nastanka povreda kod usmrćenih, što je potkrijepljeno i fotodokumentacijom izvršene obdukcije tijela, na kojoj su vidljive povrede nastale od strijelnih rana, koje predstavljaju i uzrok njihove smrti, pa je potpuno irelevantan prijedlog odbrane da se angažira novi vještak koji će se izjasniti o tome koje su povrede kod oštećenih bile smrtonosne od pištoljskih i pušanih zrna, a koje su zaživotne, te koje povrede su zadobili oštećeni bacanjem u jamu dubine oko ... metar. Isto tako i u pogledu vještaka za balistiku F.B., branitelj smatra da njegov nalaz nije dat po pravilima struke i nauke, iz razloga što prema tom nalazu proizilazi, da su svi ispucani meci koji su nađeni na licu mjesta ispaljeni iz istog oružja, dok prema stavu branitelja, igla nikada ne udara dva puta u isto mjesto na čauri, pa smatra da je zbog toga upitna stručnost ovog vještaka. Međutim, vještak je u svom iskazu dao sasvim određene i jasne razloge za svoj zaključak o tome da se u konkretnom slučaju radilo o ispaljenju metaka iz istog oružja, pozivajući se pri tome na konkretne parametre koji takav zaključak potvrđuju, pa onda prethodno navedena tvrdnja branitelja ne dovodi u pitanje objektivnost datog nalaza, niti stručnost vještaka. Također nije prihvatljiva ni tvrdnja branitelja o pristrasnosti ovog vještaka s obzirom na to da je on zaposlen u Federalnom ministarstvu ... 2., a taj Ministarstvo ...2 je podnio krivičnu prijavu protiv optuženog. Naime, okolnost da je vještak zaposlen u jednom od odjela tog Ministarstva ...2, nije sama po sebi dovoljna za izvođenje zaključka o njegovoj pristrasnosti ukoliko za takvu tvrdnju nisu ponuđene konkretne okolnosti koje izazivaju razumnu sumnju u njegovu nepristrasnost.

Pored toga, odbijen je od strane ovog suda i prijedlog odbrane za provođenjem rekonstrukcije događaja na licu mjesta, kao nepotreban. Ovo iz razloga što se prijedlog temelji na iskazima svjedoka O.V. i L.S., za koje branitelj tvrdi da sadrže određene kontradiktornosti. Međutim, kako se radi o subjektivnim dokazima, ovaj sud će njihove iskaze cijeliti prema načelu slobodne ocjene dokaza u smislu člana 296. stav 2. ZKP FBiH. Osim toga, među strankama nije sporno da je svjedok L.S. u međuvremenu preminuo, a prema prijedlogu odbrane, njegovo prisustvo bi bilo neophodno za provođenje rekonstrukcije, pa je stoga i takav prijedlog bespredmetan.

Prijedlog odbrane za „priklapanje“ spisa Kantonalnog suda u Bihaću u krivičnom predmetu optuženog B.M. je također odbijen. Prema sadržini prijedloga branitelja kao i prema pojašnjenju datom na pretresu pred ovim sudom proizilazi, da branitelj zapravo želi da izvrši uvid u taj spis, odnosno da se taj spis spoji sa predmetnim spisom. S tim u vezi prvenstveno valja ukazati da za spajanje spisa nisu ispunjeni zakonski uvjeti iz člana 32. ZKP FBiH. S druge strane, ovaj sud nije ovlašten da raspolaže dokazima iz predmeta koji se odnosi na drugog optuženog i koji je u nadležnosti drugog suda, na način kako to branitelj traži (da mu ovaj sud omogući uvid u spis drugog suda), nego je zakonski osnov po kojem branitelj može tražiti uvid u taj spis od nadležnog vijeća, propisan odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama.

Ovaj sud je cijenio i prigovore branitelja koje je iznosio kako pred prvostepenim, tako i pred ovim sudom, a koji se odnose na to da je prekršeno pravo optuženog na odbranu,

na fer i pravičan postupak, te da je na njegovu štetu povrijeđen princip jednakosti oružja.

Prigovor branitelja istaknut u završnoj riječi, da ni pred ovim sudom optuženom nije bilo obezbjeđeno fer i pravično suđenje koje mu garantuje Ustav BiH, Evropska konvencija o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija) i ZKP FBiH, iz razloga što je optuženom pogoršano zdravstveno stanje i preporučeno da se ne izlaže stresovima, a kojim stresovima je bio izložen, imajući u vidu da mu se sudi za najteže krivično djelo, sa visoko zaprijećenom kaznom, po ocjeni ovog suda, nije osnovan. Naime, ovaj sud je prethodno u ovoj presudi iznio razloge kod neprihvatanja prijedloga branitelja za ponovno vještačenje optuženog od strane vještaka psihijatra i kardiologa u pogledu njegove procesne sposobnosti, a koji razlozi predstavljaju ujedno i odgovor na ovaj prigovor branitelja. Također, nije tačna žalbena tvrdnja da je ovaj sud odbio sve prijedloge branitelja, jer je uvažio prijedlog odbrane za saslušanje svjedoka, dok s druge strane, sud kod odlučivanja o prijedlozima stranaka i branitelja ima diskreciju da odbije izvođenje dokaza koje ocijeni nepotrebnim za utvrđivanje odlučnih činjenica, pa kako su i tome prethodno dati jasni razlozi, neosnovan je i prigovor odbrane da je iz tog razloga, optuženom povrijeđeno pravo na odbranu, te da nije imao fer i pravično suđenje.

Nije prihvatljiv ni prigovor branitelja o kršenju načela jednakosti u postupku propisan međunarodnim standardima i članom 14. stav 1. i 3. tačka e) Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima, te odredbom člana 6. stav 1. i 3. Evropske konvencije, a sve to iz razloga što je ovaj, kao i prvostepeni sud odbio prijedlog branitelja da se izvrši spajanje spisa u krivičnom postupku protiv optuženog B.M., koji je optužen za učešće u istom događaju. S tim u vezi, ovaj sud je već prethodno dao razloge da za spajanje spisa nisu ispunjeni zakonski uvjeti iz člana 32. ZKP FBiH, niti je mogao udovoljiti prijedlogu za uvid u spis predmeta, koji spis se nalazi kod drugog suda, kako je to predlagao branitelj.

U vezi prigovora branitelja o poštivanju načela jednakosti postupanja, ovaj sud podsjeća da je to važan element u procjeni da li je suđenje bilo pravično. Tako odredbom člana 15. ZKP FBiH, propisana je obaveza suda da objema strankama u postupku pruži jednake mogućnosti da izlože svoj predmet pod uvjetima koji ih ne stavljaju u podređeni položaj u odnosu na protivnika, a takva obaveza proizilazi i iz odredbe člana 6. stav 3. tačka d) Evropske konvencije, koja se odnosi na pravo optužene osobe da ispita svjedoke optužbe, kao i pravo na saslušanje svjedoka odbrane pod istim uvjetima koji važe i za svjedoka optužbe, pa takva prava predstavljaju temeljne elemente pravičnog suđenja. Međutim, ta prava nisu apsolutna i neograničena, tako da sud koji vodi postupak mora imati određenu diskreciju u ocjeni da li bi izvođenje predloženih dokaza bilo relevantno ili ne, a takvo ovlaštenje direktno proizilazi iz odredbe člana 278. ZKP FBiH.

U konkretnom slučaju, nije sporno to da je odbrana izvođenjem predloženih dokaza imala za cilj dokazivati vlastite tvrdnje, odnosno, opovrgavati vjerodostojnost iskaza određenih svjedoka. Međutim, ovaj sud je svestrano razmotrio predložene dokaze, pa je tako neke našao opravdanim i prihvatio, a neke je ocijenio nepotrebnim ili bespredmetnim iz razloga koji su prethodno navedeni. Dakle, u takvoj situaciji kada su

od strane ovog suda svestrano razmotreni prijedlozi odbrane za izvođenje dokaza, i za to navedeni određeni razlozi, koji na jasan način ukazuju šta je prihvaćeno odnosno, šta nije prihvaćeno i zašto, onda je neosnovana tvrdnja branitelja o povredi prava na odbranu optuženog, o povredi načela jednakosti postupanja, te o povredi prava na fer i pravično suđenje.

Ocjenom dokaza preuzetih iz prvostepenog postupka, te dokaza neposredno izvedenih pred ovim sudom, pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a sve u smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, ovaj sud je utvrdio činjenično stanje kao u izreci ove presude.

Najprije, ovaj sud nalazi utvrđenim da je dana 28.06.1992. godine kada su učinjene radnje za koje je optuženi S.S. oglašen krivim ovom presudom, u Bosni i Hercegovini postojao rat, pa i u okolini B.P., B., S.M., koje je relativno blizu mjesta B., općina B.P., gdje su inkriminisane radnje učinjene. Iako se u mjestu B. nisu odvijala borbena dejstva, ovaj sud u krivičnopravnom smislu prihvata da je i u tom mjestu postojao oružani sukob između jedinica A R BiH i vojske R.S., kao bitno obilježje krivičnog djela ratnog zločina. S tim u vezi valja podsjetiti da se elementi oružanog sukoba ne cijene isključivo po tome da li se u mjestu učinjenja krivičnog djela vodi oružana borba između zaraćenih strana, nego se cijeni niz okolnosti koje su bitne za izvođenje zaključka o tom obilježju predmetnog krivičnog djela. Prema tome, područje na kojem se konkretno odvijaju borbe, ne poklapa se nužno sa geografskom zonom na koju se primjenjuje ratno pravo. Ono se primjenjuje na čitavoj teritoriji zaraćenih država, odnosno, u slučaju internih oružanih sukoba, na čitavoj teritoriji pod kontrolom jedne od strana, nezavisno od toga da li se na tom mjestu stvarno vode borbe, sve do zaključenja mira ili u slučaju unutrašnjih sukoba, sve dok se ne pronađe mirno rješenje. Dakle, kršenje zakona i običaja ratovanja mogu se počinuti u vrijeme i na mjestu gdje se ne vode nikakve borbe.

Slijedom toga, teritorijom zahvaćenom oružanim sukobom treba se smatrati ona teritorija na kojoj se život ne odvija na način na koji bi se inače odvijao u stanju mira, pa kako je u konkretnom slučaju upravo takva situacija postojala i na području mjesta B., neovisno od toga što se tamo nisu vodile borbe, a što proizilazi iz izvedenih dokaza, ovaj sud zaključuje da je u konkretnom slučaju, u okviru rata koji se vodio u Bosni i Hercegovini, postojao i oružani sukob u mjestu B., u inkriminiranom periodu.

Da je dakle u inkriminisano vrijeme postojao oružani sukob između A R BiH (u daljnjem tekstu: A R BiH) i V.R.S. (u daljnjem tekstu: V RS) na ovom području, proizilazi prije svega iz nesporno utvrđene činjenice, o kojoj su se pored ostalog izjašnjavali svjedoci optužbe i odbrane, o tome da je provedena mobilizacija, vojno sposobni muškarci iz B. bili su vojno angažovani na b.r. (B. je udaljen od B. oko 70 km), pa su kritičnog dana u jutarnjim satima stanovnici B. čuli za pogibiju njihovog mještanina i komšije V.B., vojnika V RS, koji je poginuo na tom ratištu. U tom smislu su se izjašnjavali svjedok Š.S., koji je pored ostalog naveo i to da je bio vojno angažovan, pa je u vojsci K. bio do ... godine, zatim od ... mjeseca ... godine do kraja ... mjeseca iste godine na G., a potom je prešao u petrovačku brigadu, dok je kritične prilike koristio slobodne dane i nalazio se u mjestu B. gdje je i stanovao, potom da su u tom mjestu držane straže, a čuo je i za pogibiju komšije V.B. na ratištu; zatim svjedok Š.D. se izjašnjavala o tome da su u kritično vrijeme počela ratna dejstva, držale se

straže, dobili su vijest o pogibiji V.B.; svjedok G.D. se izjašnjavao da su saobraćajne komunikacije bile u prekidu, zbog čega se njegov komšija nije mogao vratiti u S; svjedok K.M.2 da je bio angažovan u policiji od početka do kraja rata, bio je komandir rezervnog sastava policije B., a u kritično vrijeme je bio pretpostavljeni optuženom S.S., a da je bio vojno angažovan od ... godine; svjedok S.E. koji je bio pripadnik A. RBiH i to teritorijalne odbrane (u daljnjem tekstu: TO) u mjestu H., općina S.M., se izjašnjavao da je S.M. bio okupiran tako da su jedan dio naoružanja predali, a jedan dio sakrili, da su prije na mjesec dana bila borbena dejstva, da su ih počeli tražiti pripadnici suprotstavljene strane, da su bili prepušteni da sami sebi nabavljaju oružje, postalo je nepodnošljivo živjeti u mjestu H., što je sve bio razlog napuštanja tog područja; zatim iz iskaza optuženog S.S. tada osumnjičenog datog u istrazi, kao i iskaza drugih svjedoka, jasno proizilazi da je dana ... godine bilo ratno stanje i da su se na širem području (B., S.M.), odvijala i borbena dejstva. U prilog tome je i Akt općinske ... –općine P. RS broj: 02-835-6/11 od 07.02.2011. godine, iz kojeg proizilazi da je O.O. bio učesnik rata u jedinicama VP P. od 17.01.1992. do 27.12.1994. godine, zatim VP G. i VP M., dakle i to dodatno potkrijepljuje da je u inkriminisano vrijeme (dana ... godine) postojao oružani sukob i na tom području, obzirom da mjesto B. pripada općini B.P.

Da se ovaj oružani sukob odvijao tokom rata u Bosni i Hercegovini, osim iz iskaza svjedoka, proizilazi i iz odluka Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Predsjedništvo RBiH). Tako je Predsjedništvo RBiH donijelo Odluku o proglašenju ratnog stanja u Bosni i Hercegovini 20. juna 1992. godine („Službeni list Republike Bosne i Hercegovine,“ broj 7/92), iako su oružani sukobi počeli i prije proglašenja ratnog stanja. Pri tome treba podsjetiti, što je opće poznato, da je Predsjedništvo RBiH donijelo Odluku o proglašenju neposredne ratne opasnosti od 08.04.1992. godine, koja Odluka je odmah stupila na snagu.

Odbrana je saslušanjem svjedoka L.M., koji je neposredno saslušan na pretresu pred ovim sudom, nastojala dokazati da u inkriminirano vrijeme, na području B., nije postojao oružani sukob. Pomenuti svjedok je izjavio da je mobilisan u rezervni sastav policije RS, da je bio vođa sektora u ... mjesecu 1992. godine, i bio je pretpostavljeni optuženom. Naveo je da je njihov zadatak bio kontrola robe, prometa vozila, lica, legitimisanje lica i sve one redovne poslove koje je imala policija, zatim je naveo da je u to vrijeme bila normalna situacija, da su radila preduzeća, banke, pošta, tako da je sve bilo mirno, bez ikakvih dešavanja, nesmetano se odvijao saobraćaj, autobusi su odlazili za K., B. i druga mjesta, pa i za H. i prema S., te da je takvo stanje potrajalo sve do ... 1995. godine. Pored toga svjedok je naveo, da niko izuzev rezervnog sastava policije nije bio naoružan i da nikakve vojske nije bilo, dok je na postavljena pitanja odgovorio da se sjeća da su bile smjene vojske, jer su mobilisani ljudi odlazili na ratišta, dok se ne sjeća kad je bila opšta mobilizacija.

Međutim, ovaj sud nalazi da ovakvim iskazom svjedoka L.M. nije doveden u pitanje prethodno navedeni zaključak ovog suda o postojanju oružanog sukoba na konkretnom području. U suštini, on također potvrđuje postojanje okolnosti koje ukazuju da se život u B. nije odvijao na način na koji bi se inače odvijao u stanju mira, potvrđuje postojanje mobilizacije i odlazak ljudi na ratišta, kako su se izjašnjavali i ostali svjedoci, s tim da je njegova tvrdnja o normalnom odvijanju saobraćaja kontradiktorna iskazima drugih svjedoka, pa u tom dijelu njegov iskaz nije prihvatljiv. Osim toga, nije ni sporno da se u

B. nisu odvijala borbena dejstva, ali s obzirom da su na širem području postojale okolnosti o kojima je prethodno bilo riječi, te da se područje na kojem se konkretno odvijaju borbe, ne poklapa nužno sa geografskom zonom na koju se primjenjuje ratno pravo, što je također prethodno pojašnjeno, to proizilazi da odbrana izvođenjem ovog dokaza, nije dovela u pitanje postojanje ovog općeg obilježja predmetnog krivičnog djela.

Pored toga, zaključak o postojanju oružanog sukoba nije doveden u sumnju ni navodima branitelja datim u završnoj riječi pred ovim sudom, da nije bilo oružanog sukoba između jedinica V RS i A R BiH u inkriminiranom periodu, jer po stanovištu odbrane tako proizilazi iz presude Suda BiH broj: S1 K 003368 09 od 17.09.2011. godine, kojom je utvrđeno da je oružani sukob između A R BiH i V RS, na području B., C. i B.P. postojao u periodu od februara 1994. godine do početka februara 1996. godine. Međutim, takvo utvrđenje iz pomenute presude ni u kom slučaju ne isključuje postojanje oružanog sukoba u ... 1992. godine na istom području, obzirom da se taj sud bavio utvrđivanjem postojanja ovog elementa krivičnog djela samo u odnosu na vrijeme učinjenja krivičnog djela kako je ono označeno u optužnici o kojoj je odlučivao, tj. od ... 1994. godine do ... 1996. godine.

Ni pozivanjem branitelja na presudu Vrhovnog suda RS broj: 12 0 K 005012 16 Kž od 24.03.2016. godine, nije dovedeno pitanje postojanje oružanog sukoba u inkriminiranom periodu, na području o kojem je riječ, obzirom da se ta presuda odnosi na područje S. (a nije vidljivo o kojem periodu je riječ).

Nadalje, navodi branitelja da je osamnaest svjedoka iskazalo, da na području okruga B., C., B.P., K., S.M., nije postojao oružani sukob su paušalni i bez konkretizacije o kojim svjedocima i kojim dijelovima njihovih iskaza se radi. Obzirom da je ovaj sud već dao razloge koji se odnose na to šta se podrazumijeva pod oružanim sukobom, te naveo okolnosti koje proizilaze iz iskaza svjedoka a koji potvrđuju postojanje tog elementa krivičnog djela, to slijedi da ovakvom tvrdnjom branitelja, postojanje oružanog sukoba u mjestu i i u vrijeme o kojem je riječ, nije dovedeno u pitanje.

Također, u toku postupka je utvrđeno da je optuženi, u inkriminisano vrijeme navedeno u izreci ove presude, bio vojno angažovan u rezervnom sastavu policije sa sjedištem u B.P., a da je punkt rezervnog sastava policije bio u mjestu B., u kontejneru koji se nalazio na autobusnom stajalištu, kako to proizilazi iz iskaza optuženog (tada osumnjičenog), datoj u istrazi, a što je potvrđeno i iskazima svjedoka Š.S., K.M.1, K.M.2, V.N., O.V., L.M. i drugim, koji su se izjašnjavali, između ostalog, i o tome da je optuženi u tom svojstvu dužio naoružanje i uniformu, te obavljao poslove pripadnika rezervnog sastava policije. S obzirom na sve to, ovaj sud nalazi utvrđenim da je optuženi u pomenuto vrijeme bio pripadnik V RS, bez obzira što se u zvaničnim evidencijama nije vodio kao pripadnik te oružane snage.

S tim u vezi ovaj sud nalazi da su netačni navodi branitelja da su za odbranu suštinski važni svjedoci B.D., K.L., L.M., G.D., K.M.1, K.M.2, u svojim iskazima decidno izjavili, da su kritične prilike optuženog vidjeli u civilnoj odjeći, bez puške i pištolja. Naime, iz iskaza svjedoka B.D. proizilazi da je optuženi kritične prilike na sebi imao „nešto ... boje“, što po ocjeni ovog suda više upućuje na uniformu, nego na civilnu

odjeću, s obzirom na opis uniforme po boji, kako su to iznosili svjedoci, što dalje znači da ovaj svjedok nije bio decidan niti izjavio onako kako je to branitelj naveo. Iz iskaza svjedoka G.D. proizilazi da on nije bio siguran da li je te prilike optuženi bio u uniformi ili u civilu, dok je tačno da iz iskaza svjedoka K.N. proizilazi da je kritične prilike optuženog vidio u civilnoj odjeći. Međutim, ovaj sud je analizirao cjelokupni iskaz pomenutog svjedoka (o čemu će u nastavku biti više riječi), kojeg nije u tom dijelu prihvatio vjerodostojnim, i naveo razloge u prilog takve ocjene. Slijedom toga nije prihvaćeno ni to, da je optuženi kritične prilike bio u civilnoj odjeći, jer iskazima svjedoka O.V., Š.S. i drugih, jasno proizilazi da je bio u uniformi rezervnog policajca, a kojim iskazima je ovaj sud poklonio vjeru. Osim toga, okolnost da pri učinjenju ovakvog krivičnog djela, osumnjičena, odnosno optužena osoba nije u tom momentu bila obučena u uniformu, ili ta uniforma nije bila kompletna, ne može sama po sebi isključiti pripadnost te osobe jednoj od zaraćenih strana u sukobu.

Nadalje je utvrđeno da je mjesto B. u inkriminisano vrijeme imalo oko 300 stanovnika isključivo srpske nacionalnosti i nalazilo se pod kontrolom V.RS. U odnosu na mjesto H., utvrđeno je da pripada Općini ..., a koji je u to vrijeme bio okupiran od strane V.RS, tako da je i mjesto H. bilo pod kontrolom te vojske, potom da su bila masovna hapšenja pripadnika nesrpske nacionalnosti, zbog čega je veći broj muškaraca napuštao to područje i bježao na područje koje je bilo pod kontrolom A R BiH kako bi se istoj priključili, na koji način su postupila i trojica oštećenih - pripadnika TO H., čije snage su bile lojalne i predstavljale dio oružanih snaga A R BiH, kako to proizilazi iz iskaza svjedoka S.E., koji je iskazao da je i on bio pripadnik TO H., i kada su policija i V.RS počeli da traže pripadnike TO i da ih privode, odlučio je sa svojim prijateljima i to, oštećenima C.M, S.E. i B.S., da krenu u pravcu B. i sa sobom su ponijeli: jednu automatsku pušku, jedan borbeni ranac u koji su stavili municije oko 600 do 700 komada, četiri do pet bombi, četiri pištolja. Opisao je da su nailazili na vojne patrole od kojih su se skrivali, nisu stupili u bilo kakvu borbu, a da je on pred samu noć odustao, i preostaloj trojici dao svoj pištolj i vojničku uniformu koju je nosio, te je obukao civilno odjelo i vratio se kući. Takođe, iz iskaza svjedoka C.A., proizilazi da je njegov brat, oštećeni C.M. uspio pobjeći iz JNA gdje je vojsku služio u B.L., potom se priključio TO H., S.M., da je sa ostalim pripadnicima držao straže u zaštiti sela, da se njegov brat dogovorio sa još trojicom da odu na slobodnu teritoriju na području B. koja je bila pod kontrolom A R BiH, kako bi se istoj priključili, da su krenuli ispred njegove kuće, kada ih je vidio da su bili obučeni u kombinaciji vojne i civilne uniforme, a sa sobom su ponijeli automatsku pušku, četiri pištolja, 700 metaka i četiri do pet bombi, a poznato mu je i da se naveče vratio svjedok S.E.. Nadalje, iz iskaza svjedoka S.Đ., proizilazi da je njegov sin E. odslužio vojsku u S., vratio se u H., iz vojske donio vojnu torbu, dvogled, nož, viljušku i odjelo plavo, dok je kod kuće imao „dugu devetku“ a izjašnjavao se i u pogledu postojanja ratnih okolnosti, te svjedoka B.S., koji se u to vrijeme nalazio u Nj. i izjašnjavao se o tadašnjim prilikama prije samog kritičnog događaja, kako je to čuo od svog sina, oštećenog B.S.. Iz navedenih iskaza proizilazi jasan zaključak da su oštećeni C.M., S.E. i B.S., bili pripadnici TO H., kao dijela oružanih snaga A R BiH, odnosno, kao jedne od zaraćenih strana u oružanom sukobu, što je potvrđeno i materijalnim dokazom i to, aktom Grupe za ... S.M., Federalno Ministarstvo ...1 broj: 07/27-01-03/1-141-1/12 od 14.05.2012. godine.

Nadalje je utvrđeno da su u bijegu iz mjesta H. pripadnici TO i to: C.M., S.E. i B.S., zarobljeni od strana mještana zaseoka J., u mjestu B. i da su tom prilikom na sebi imali dijelove vojne uniforme, a bili su i naoružani pištoljima, jednom puškom, četiri do pet bombi, municijom - oko šesto do sedamsto metaka. O tome kako su pomenuti oštećeni bili obučeni i šta su imali kod sebe od naoružanja izjašnjavali su se prethodno navedeni svjedoci (S.E., C.A., S.Đ. i B.S.). Pored toga, prema iskazu svjedoka Š.V. proizilazi, da je kritične prilike za V. dana ... godine u jutarnjim satima od supruge saznao da su trojica zarobljena na putu, izišao i vidio da se oko njih okupilo dosta ljudi (mještana) koji su prema njima uperili oružje, a oni su predavali oružje koje su kod sebe imali, automatsku pušku, pištolj, dvogled, nož, pa je tako jedan od njih prišao i dao mu pištolj, zamotano municije, što je on (svjedok Š.V.) stavio u džep, potom iz iskaza svjedoka B.D. proizilazi, da je od komšije Š.R. u jutarnjim satima saznao da je nepoznata vojska ušla u selo i da su pitali kuda se može ići za B., potom da mu je B.P. dao automatsku pušku, koja je bila od jednog od njih trojice, koju je od B. uzeo i odnio kući. Nije sporno da su prilikom zarobljavanja rekli, ko su i odakle su, te gdje su se uputili, čime su jasno otkrili svoj identitet, nacionalnu pripadnost kao i pripadnost jednoj od strana u sukobu, a potom su mirno predali i oružje koje su imali kod sebe te prilike, tako da nisu davali nikakvog povoda da se prema njima postupa na način kako je to kritične prilike učinjeno. Dakle, iz navedenih razloga ovaj sud prihvata utvrđenim da su oštećeni C.M., S.E. i B.S., imali status ratnih zarobljenika, dakle status zaštićenih lica, čime je i strana koja ih je držala u vlasti, imala obavezu da u odnosu na njih postupa u skladu sa pravilima međunarodnog prava. Stoga suprotni prigovori branitelja optuženog da takav status oštećeni nisu imali, kao neosnovani nisu mogli biti prihvaćeni.

Ocjenom izvedenih dokaza ovaj sud je utvrdio da su ratni zarobljenici sa mjesta gdje su zarobljeni od strane mještana, razoružani i sprovedeni do pošte u B. gdje se iskupio veliki broj ljudi, koji su ispred i unutar pošte, prilikom ispitivanja, zarobljenike fizički zlostavljali, tako što su bili udarani šakama, nogama, i različitim predmetima. Na te okolnosti oko zarobljavanja se izjašnjavao svjedok B.D., koji je naveo da je od komšije Š.R. saznao da je vojska ušla u selo, da se radilo o trojici mladih i naoružanih vojnika, koji su ga pitali kuda se ide za B., a da su im se pridružili B.P., G.O. i G.M., tako da su ih oni sprovedli do pošte, a pridruživale su im se i druge komšije, dok on (svjedok B.D.) nije išao do pošte, nego je na njivi vidio zarobljene, pa je te prilike od B.P. dobio pušku, koju je ovaj uzeo od jednog zarobljenog, i odnio je kući. O tim okolnostima oko zarobljavanja se izjašnjavao i svjedok Š.V., čiji iskaz u tom dijelu je prethodno naveden kod zaključka da su trojica zarobljenih imala svojstvo ratnih zarobljenika. Dalje, iz iskaza svjedoka L.S. proizilazi, da je kritične prilike čuo pucanj iz pištolja, pa kada je izišao, Š.R. mu rekao „eno ustaše u selu“, da su ga pitali kuda se ide za B., pa da je to odmah rekao B. D., koji mu je rekao da svima govori da dižu uzbunu, svi su imali puške i došli su do Š. kuće, a zatim su ih svi skupa sprovedli do pošte, gdje se skupilo naroda.

Prema iskazu svjedoka G.D. proizilazi, da je saznao da su trojicu vojnika zarobili B.D. i Š.R., koji su bili sprovedeni do pošte, gdje ih je vidio, jer je išao da telefonira. Vidio je, da su stajali kod zida pošte okrenuti leđima tako što su dvojica držali ruke na zidu, dok je s trećim neko razgovarao, da se na tom mjestu okupilo više ljudi- mještana, a među njima je vidio i optuženog S., ali nije siguran da li je ili nije bio u uniformi. Naveo je, da se kratko zadržao na tom mjestu, i da nije vidio da je neko prema zarobljenicima primjenjivao silu, nije čuo jauke niti vrisku.

Iz iskaza svjedoka Š.D. proizilazi, da je i ona skupa s mužem Š.S. krenula s grupom ljudi koji su zarobili zarobljenike, da su zarobljenici bili sprovedeni do pošte, gdje su udarani, da se nije znalo ni tko ih udara, ni zašto. Navela je, da na putu od mjesta zarobljavanja do pošte zarobljenike niko nije udarao, nego da su na tom mjestu (kod pošte) udarani i maltretirani. Tako je te prilike vidjela B.B. zv. „Dž.“ koji je sa kolcem (velikim štapom) udarao „dječake“, tako da je jednom od njih, „prebijena kičma“ i taj zarobljenik je pao na zemlju, što je vidjela, a nakon toga mu je prišao O.O. koji je bio u vojnoj uniformi i ispalio mu u glavu hitac iz pištolja, te navodi da tu sliku neće nikad zaboraviti. Navela je da su zarobljenici bili jako udarani, da optuženog tada nije poznavala, ali je od mještana koji su bili prisutni čula da govore kako i „Š.“, udara zarobljenike, a kasnije je saznala da se radi o optuženom S.S.. Poznato joj je da se govorilo da je bio pozvan O.V. i da je trebao da doveze traktor, a kasnije je čula, da su ta dvojica „jadnika“ bili prisiljeni da trećeg ubijenog zarobljenika natovare na traktorsku prikolicu, što nije vidjela niti je mogla više gledati, tako da je sa mužem otišla kući.

Takve činjenice potvrđuje u svom iskazu i svjedok Š.S., koji je pored ostalog naveo da je u jutarnjim satima oko ... sati, nakon što su čuli za pogibiju njihovog mještana i komšije V.B. više nisu mogli ni spavati, a negdje oko pola osam u njegovu sobu je ušla majka govoreći da odmah ustane, da su uhvaćeni „turci“, i dodala mu automatsku pušku koju je dužio, te je nedaleko od kuće oko 150 do 200 metara vidio tri vojnika, a oko njih su bili Š.V., O.M. i B.D.. Opisao je šta su zarobljeni imali od naoružanja, koje su predavali, pa između ostalog da je B.D. od jednog uzeo automatsku pušku sa preklonim kundakom, a da je jedan od zarobljenika pištolj predao njegovom stricu V.. Naveo je da su pred poštom ta trojica zarobljenika udarana, a najviše u tome da su se isticali B.B., B.D. i S.S. (optuženi) i to da ih je B.B. udarao štapom - kolcem po leđima, a optuženi ih je udarao šakama, pa je zapazio da je jedan zarobljenik od takvog udarca „letio“ od zida do zida, a naveo je da su i ih drugi udarali, ali su se pomenuta trojica u tome najviše isticali. Naveo je, da je optuženi bio u plavoj maskirnoj uniformi rezervnog sastava policije RS, a dvojica zarobljenika su bili u uniformama, a jedan u civilu, te da su bili naoružani. Te prilike se među ljudima govorilo da je pozvana vojna policija (VP) iz P. da preuzme zarobljenike, te da je kombijem VP došao O.O., prišao zarobljeniku koji je ležao na zemlji i ispalio mu u glavu hitac iz pištolja. Poslije toga sa suprugom je otišao kući, tako da o daljnjim dešavanjima sa zarobljenicima zna samo iz priča.

Na okolnosti dešavanja kod pošte izjašnjavao se i svjedok B.D., koji je pored ostalog naveo da je bio na radnoj obavezi u „P.“, kada je čuo galamu, pa kada je predao smjenu krenuo je za ljudima da vidi šta se dešava, pa je tako došao do pošte. Tu je bila opća gužva, vidio je trojicu zarobljenika, vidio je tu optuženog koji je imao „nešto ... boje“, a vidio je i svog oca B.B. sa štapom kojeg je koristio kod čuvanja stoke i vidio je, da je istim zamahnuo prema jednom zarobljeniku u predio bedara. Vidio je tada i B.P. koji je bio u uniformi ... boje. Kasnije je kritikovao oca da se nije trebao mješati. Ovom svjedoku predočen je iskaz kojeg je dao u istrazi pred tužiteljem u kojem se detaljnije izjašnjavao o događaju, a predočeni su mu dijelovi iskaza koji se razlikuju od onog datog na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom. Iz tog ranije datog iskaza proizilazi, da je svjedok naveo da su zarobljenike uvodili u prostorije pošte jednog po jednog i da su to radili B.P., S.S. - optuženi i O.O., dok drugi nisu ulazili u unutrašnost

pošte. Također je u tom iskazu naveo da su trojica zarobljenika pred poštom udarani, pa je tako vidio da ih je udarao i S.S. – optuženi. Poznato mu je da je optuženi inače nosio plavu policijsku uniformu i da je imao automatsku pušku, ali nije siguran da li je taj dan bio uniformisan i naoružan. Vidio je i kada je jednog od zarobljenika šakom udarao optuženi, a udarala su ih i druga lica, te da su dvojica zarobljenika bila naslonjena uza zid, spuštenih ruku, dok je treći ležao na zemlji i čuo je ispaljenje metka, ali nije vidio ko je ispalio metak, dok je u blizini vidio O.O..

Prema iskazu svjedoka Š.V. proizilazi, da su trojica zarobljenika dovedena pred poštu gdje je bilo okupljeno dosta mještana, pa je tako vidio optuženog S.S., B.D., B.M., B.B., S.J., da su zarobljenici maltretirani i udarani, da se u tome najviše isticao B.B., koji ih je tukao velikim štapom po leđima, a tukli su i ih drugi navedeni. Naveo je, da su nakon izvjesnog vremena došla dva srpska vojnika pa da je jedan od njih prišao zarobljeniku koji je uslijed povreda ležao na zemlji i iz pištolja škorpion ispalio mu metak u glavu, a kasnije je saznao da je to bio O.O.. Kako više nije mogao gledati otišao je kući.

Iz iskaza optuženog S.S. datog u istrazi proizilazi, da je bio vojno angažiran u rezervni sastav policije sa sjedištem u B.P. u ... mjesecu 1992. godine, sa punktom u mjestu B., gdje je bio nepune dvije godine, a zatim prešao u V.RS, bravsku četvu. Dana ... godine za V., čuo je za pogibiju 4-5 vojnika, a za pogibiju V.B. je čuo dok je bio na službi-punktu rezervnog sastava policije u mjestu B., te da je bio kod kuće kada je saznao za zarobljavanje trojice vojnika, pa je krenuo da kupi cigarete u blizini autobusne stanice. Iskazao je da je pred poštom bilo dosta naroda, te da je vidio dvojicu zarobljenika naslonjene na zid pošte spuštenih ruku, dok je treći mrtav ležao na zemlji i primjetio je krv. Dalje je iskazao da nije vidio niti čuo da je bilo ko udarao ova dva zarobljenika koji su bili živi, a za ranije šta se dešavalo da ne zna, da te prilike nije bio u uniformi, niti je nosio pušku. Naveo je da se najviše u tom periodu „pitao“ B.P., koji je u međuvremenu preminuo, a te prilike je bio u uniformi, sa automatskom puškom i čuo ga je da govori da se tijelo ubijenog zarobljenika odveze skupa sa dvojicom preživjelih zarobljenika na streljanje i da se tijela bace u jamu gdje se nalazi izvor pitke vode u zaseoku J., na što su se pobunili stariji ljudi među kojima je bio i L.S.. Nakon toga, B.P. je O.V. i njemu naredio da zarobljenike odvezu traktorom do „D.j.“ u selu P..

Dakle, ovaj sud je na osnovu iskaza svjedoka B.D., Š.V. i L.S. prihvatio utvrđenim da su za V. dana ... godine u jutarnjim satima zarobljena trojica pripadnika TO H., od strane mještana u zaseoku J., mjesto B., gdje su sprovedeni do pošte. U tom dijelu, ovaj sud je prihvatio vjerodostojnim iskaze pomenutih svjedoka, koji su u odlučnim činjenicama podudarni i nisu imali nikakvog razloga da neistinito svjedoče. Nadalje, prema iskazima svjedoka Š.S., Š.D., zatim iskaza svjedoka B.D. datog u istrazi, ovaj sud je prihvatio utvrđenim da je optuženi S.S. kao pripadnik rezervnog sastava policije RS kritične prilike nečovječno postupao prema zarobljenim osobama, tako što ih je fizički zlostavljao, udarajući ih šakama. Naime, iskaze ovih svjedoka sud je prihvatio vjerodostojnim, jer su u bitnom dijelu saglasni, te svjedoci nisu imali nikakvog razloga da neistinito prikazuju događaj i da optuženog terete za nešto što nije učinio. Pored toga, ovi svjedoci izuzev svjedoka Š.D., dobro su poznavali optuženog S.S., jer su iz istog mjesta, međusobno se svi znaju, te nema zabune o identitetu optuženog. Dakle, kako se njihovi iskazi u odlučnim činjenicama podudaraju, nije bilo nikakvog razloga da im se ne pokloni vjera. U pogledu iskaza svjedoka B.D. ovaj sud je prihvatio njegov

iskaz iz istrage, a to iz razloga što se tada svjedok detaljnije i preciznije izjašnjavao, u odnosu na njegov iskaz kojeg je dao na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, što je potpuno prihvatljivo da s jedne strane se bolje mogao sjećati ranije, kada je dao pomenuti iskaz, a s druge strane iskaz na glavnom pretresu je dat u prisustvu optuženog, što može predstavljati svojevrstan pritisak, u odnosu na svjedočenje u istrazi koje se provodi bez prisustva optužene osobe.

Međutim, iskaz svjedoka G.D. da se kratko zadržao pred poštom i da nije vidio da je neko primjenio silu prema zarobljenicima, niti čuo jauke i vrisku, ovaj sud je ocjenio neuvjerljivim, jer je to u suprotnosti sa iskazima naprijed pomenutih svjedoka, koji su pored postupaka optuženog se izjašnjavali da su zarobljenici bili udarani i od drugih lica, pa je nelogično da bilo ko od prisutnih na licu mjesta, nije zapazio (vidio ili čuo), kako se postupa prema zarobljenicima. Dalje, po ocjeni ovog suda neprihvatljiv je i iskaz optuženog u dijelu da je dvojicu zarobljenika kod pošte vidio naslonjene na zid, a treći da je mrtav ležao, i da nije vidio niti čuo da je tu dvojicu zarobljenika neko udarao. Ovo stoga jer su takvi navodi protivrječni sa iskazima svjedoka o kojima je prethodno bilo riječi, a kojim je ovaj sud poklonio vjeru, i koji su potvrdili da je optuženi tukao zarobljenike, da ih je udarao šakama, da su bili jako udarani i od drugih osoba, a među njima se posebno trojica u tome isticala, među kojima je bio i optuženi. Ovakv iskaz optuženog je očigledno usmjeren na izbjegavanje krivnje za radnje koje je on kritične prilike preduzimaio prema ratnim zarobljenicima.

Nadalje, iz iskaza svjedoka K.M.1 proizilazi, da je kritične prilike krenuo u bazu, čuo o zarobljavanju, vidio masu ljudi pred poštom gdje je vidio optuženog i B.P., te ih je pitao šta će sa njima (zarobljenicima), a oni su mu odgovorili da čekaju da ih komanda preuzme, a rekli su mu i za pogibiju B.V., te je vidio da su zarobljenike uvodili u poštu, a on je otišao u bazu. Kasnije je čuo da su zarobljenici pobijeni i bačeni u jamu. Svjedok K.N. je naveo, da je kritične prilike krenuo na posao i kada je došao do pošte vidio je okupljeno dosta ljudi i trojicu zarobljenika, kratko se zadržao i nije vidio da ih je tada neko tukao. Između ostalih, na tom mjestu je vidio i optuženog S.S., koji se pazio sa njegovim sinom (koji je poginuo) i naveo da je optuženi bio u civilu, nije mu vidio naoružanje, razgovarao je sa njim i rekao mu da će ići na žalost jer mu je kolega poginuo (V.B.), pa mu je tada B.P. rekao da kaže svjedoku O.V. da dotjera traktor. Prema iskazu svjedoka L.M. proizilazi da je dobro poznavao optuženog, ranije su skupa radili, da je pripadao rezervnom sastavu policije B., dok o inkriminisanom događaju nezna ništa.

U pogledu naprijed pomenutih iskaza svjedoka, ovaj sud cijeni da je iskaz svjedoka K.N. neuvjerljiv i očigledno usmjeren da pomogne optuženom iz kojih razloga je neprihvatljiv. Ovo stoga što se nije moglo prihvatiti tačnim da je optuženi kritične prilike bio u civilu, jer je to u suprotnosti sa iskazima svjedoka koji su potvrdili da je optuženi bio u policijskoj uniformi, kako se o tome konkretno izjasnio pored ostalih, svjedok Š.S., a to proizilazi i iz iskaza svjedoka O.V. koji se o tome određeno izjasnio, da je optuženi imao plavu uniformu na sebi i pušku. Pored toga nije uvjerljiv ni navod pomenutog svjedoka, da iako se kratko zadržao kod pošte, da nije vidio da je neko zarobljenike tukao, što je također u suprotnosti sa iskazima svjedoka koji su se o tome izjašnjavali. Što se tiče iskaza svjedoka K.M.1 i L.M., ovaj sud cijeni da njihovi iskazi

nisu od značaja, obzirom da nisu svjedočili u pogledu odlučnih i važnih činjenica za predmetno krivično djelo, za koje je optuženi oglašen krivim.

Prema iskazu svjedoka O.V. proizilazi, da se dobro sjeća da je za V. ... godine rano ujutru mu javljeno za pogibiju komšije V.B., a nešto kasnije do njegove kuće je došao svjedok K.N. i rekao mu da ode u „P.“ po traktor, jer je „O. ubio ustašu i idemo ga sahraniti“, što je odbio da uradi. Ubrzo zatim došao je B.P. u maskirnoj uniformi, naoružan i nakon što je uperio pušku u njega i prijetio mu, poslušao je i krenuo. Otišao je do „P.“, upalio traktor i krenuo prema centru pošte, kako mu je to B.P. rekao. Tu je bila masa ljudi, a vidio je da na zemlji leži mrtvo lice, ispod njega lokva krvi, dok su dvojica zarobljenika stajala uz zid pošte sa visoko podignutim rukama prema zidu, a leđima okrenutim prema masi naroda, pa su mnogi prilazili i udarali ih raznim predmetima, vrijeđali i psovali, a oni su jaukali zbog batina. Vidio je i kada je B.B. zv. „Dž.“ sa većim štapom udarao dvojicu zarobljenika, a udarao ih je i optuženi S.S.. Zarobljenici su tu bili zlostavljani, vidio je na njima modrice od udaranja, te tragove krvi. Ugasio je motor i čekao ko će mu se obratiti, kada su mu dobacivali da i on dođe da dvojicu zarobljenika udara i muči. Tada je čuo i vidio kako optuženi S.S. naređuje dvojici zarobljenika da na traktor utovare ubijenog, pa nakon što su to pokušali i u tome odmah nisu uspjeli, optuženi se zatrčao i jednog od njih snažno udario u predjelu stražnjice, pa je taj glasno jauknuo i nakon toga su ubijenog zarobljenika utovarili u prikolicu. Sjeća se da se na prikolicu popeo, optuženi, B.M. i još neki ljudi, a optuženi mu je rekao da ih vozi prema mjestu R., da sahrane ubijenog. Za traktorom je išlo dosta mještana, a neki i autima pa su tako došli do „D.j.“. Optuženi je govorio: “šta čekate, skidajte ga“, misleći na ubijenog, pa su ga zarobljenici skinuli i spustili 5 do 6 metara od otvora jame. Vidio je svjedoka L.S. koji je držao papir i govorio dvojici zarobljenika da reknu posljednju želju, pa je shvatio njihovu namjeru, a potom je optuženi ispalio iz automatske puške dva kratka rafala prema dvojici zarobljenika, koji su pogođeni pali, ali je jedan od njih davao znake života, mašući rukom, što je sve dobro vidio jer se nalazio na dva koraka udaljenosti od optuženog, pa je vidio da je tom zarobljeniku prišao B.M., koji je bio u civilnoj garderobi i prislanjajući mu automatsku pušku uz glavu, ispalio metak, nakon čega je zarobljenik prestao davati znakove života. Naveo je, da je optuženi skinuo prsten sa ruke od jednog ubijenog, pronašao jednu torbicu ... i preturao po istoj, zatim je optuženom prišao B.M. i zajedno su tijela ubijenih bacili u jamu, a bacili su i pronađenu torbicu, što je sve učinjeno pred velikim brojem mještana. Sve to ga je strašno pogodilo, pa se sam vratio traktorom i isti ostavio u „P.“. Pored toga je istakao da je i B.P. te prilike imao pušku, koju je držao preko ramena i nije je skidao, ali nije pucao, nego je to učinio optuženi koji je skinuo automatsku pušku, u hodu je repetirao i ispalio dva kraća rafala. Optuženi je bio u plavoj policijskoj uniformi i plavoj jakni „džudi“, pa smatra da je bio u noćnoj smjeni jer je tu noć padala kiša i bilo je prohladno.

Ocjenjujući iskaz svjedoka O.V. ovaj sud mu je potpuno poklonio vjeru, jer se isti detaljno izjašnjava u pogledu njemu poznatih činjenica i okolnosti, a njegovi iskazi (iz istrage i sa glavnog pretresa) su dosljedni i podudarni u pogledu odlučnih činjenica. Pored toga, iskaz ovog svjedoka je uvjerljiv u opisu načina i okolnosti pod kojima je optuženi pucao u zarobljenike, koji su pogođeni pali na zemlju, a opisao je i ostale radnje koje je preduzimao na tom lokalitetu. Ovaj iskaz svjedoka je u pretežnom dijelu

potvrđen i iskazom svjedoka L.S., no ovaj svjedok je tvrdio da nije vidio ko je pucao u zarobljenike, ali nije isključio mogućnost da bi to mogao biti optuženi.

Da je iskaz svjedoka O.V. vjerodostojan, potvrđeno je i objektivnim dokazima i to, zapisnikom o ekshumaciji, obdukciji i identifikaciji mrtvih tijela pronađenih u zajedničkoj grobnici na lokalitetu naselja P., „J.R.“ (u narodu poznata kao „D.j.“), nalazom i mišljenjem te iskazom vještaka medicinske i balističke struke, kao i zapisnikom o pronađenim tragovima sa izvršene ekshumacije i obdukcije. Pored toga, bitno je i to da je svjedok O.V., kada mu je na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom pokazana fotografija ubijenog S.E., koju je predao svjedok S.Đ. (otac pomenutog ubijenog), potvrđio da se radi o oštećenom S.E., koji je nakon što je pogođen iz automatske puške od strane optuženog S.S., pao na zemlje i davao znake života, kada mu je prišao B.M. i ispalio jedan metak u njegovu glavu, a koji navodi svjedoka su potvrđeni materijalnim dokazima, s obzirom da je u toku obdukcije jednog od mrtvih tijela, u lobanji pronađeno zrno, a za koje tijelo je nakon medicinskog vještačenja, te identifikacije pomoću DNK analize utvrđeno da pripada tijelu S.E., što sve dodatno potvrđuje iskaz svjedoka O.V..

Na okolnosti dešavanja kod „D.j.“ izjašnjavao se optuženi S.S. u svom iskazu datom u istrazi, navodeći da je B.P. njemu i svjedoku O.V. naredio da idu sa zarobljenicima sa traktorom od „P.“, u pravcu jame u selu P.. Kada je svjedok O.V. došao sa traktorom, naredeno je dvojici zarobljenika da utovare ubijenog u traktorsku prikolicu, a G.N. je trebao pokazati put gdje se jama nalazi. Naveo je, da je vojno vozilo pratilo traktor i pred jamom je ugledao dvojicu vojnih policajaca, u maskirnoj vojnoj uniformi, naoružani i sa bijelim opasačima. Pred jamom se skupilo više ljudi, pa je vidio da je svjedok O.V. stajao 20 metara od jame, a B.P. je naredio dvojici zarobljenika da sa traktora svuku tijelo ubijenog i da ga bace u jamu. Zarobljenici su svukli tijelo sa prikolice, dovukli tijelo do otvora jame i isto bacili. Prije nego su ubacili tijelo u jamu, prišao im je B.B. koji je štapom udarao zarobljenike, a s lijeve strane su stajali vojni policajci. Tada mu je B.P. davao svoju automatsku pušku, što je odbio, pa se obratio dvojici vojnih policajaca i naredio „nemojte pucati bez mog naređenja“, ali je B.P. pucao iz puške u pravcu dvojice zarobljenika, a poslije njega su zapucali i vojni policajci. Ne sjeća se kako su tijela ubijenih bačena u jamu, da li su sama pala ili ih je ko ubacio. Pred jamom nije vidio O.O., niti B.M.. Naveo je da nije pisao nikakve službene zabilješke, niti se to zvanično prijavljivao bilo kome, te tvrdi da kritične prilike nije nikoga udarao niti ubio.

Ovakvom iskazu optuženog S.S. datog u pogledu događaja koji se desio kod „D.j.“, ovaj sud nije poklonio vjeru, jer je takav iskaz neuvjerljiv, ničim potkrijepljen a ujedno u suprotnosti sa ostalim izvedenim dokazima, te je očigledno usmjeren na izbjegavanje krivnje.

U vezi sa događajem kod „D.j.“, izjašnjavao se i svjedok L.S. koji je naveo, da su njega kao stariju osobu zamolili da pokaže gdje se nalazi pomenuta jama, te mu je O.O. naredio da skupa sa njim ide i da im pokaže put do te jame. Kada su došli do tog mjesta izišli su iz vozila i vidio je da je sa traktorom došao i svjedok O.V., koji je izišao iz traktora, a on je (svjedok L.S.) sa O.O. krenuo prema traktoru, čuo je da se po podu traktorske prikolice nešto vuče, pa je čučnuo na čošak prikolice, a pored njega je čučnuo

i O., nakon čega je čuo dva kratka rafala, ali nije vidio ko je pucao. Smatra da to nisu mogli učiniti O.O., O.V., niti G.N., za koje garantuje, dok za optuženog to ne može tvrditi.

Prema iskazu svjedoka V.N. proizilazi, da je kritične prilike sa ocem prolazio pješice putem koji je u relativnoj blizini „D.j.“, te je detaljno opisao taj lokalitet, po položaju, otvoru jame, vegetaciji koja se nalazi u okolini, pa navodi da je događaj posmatrao kroz šumu sa udaljenosti oko 100 metara. Izjasnio se da je kod jame vidio grupu ljudi, pa pored ostalih i optuženog u civilu, plava majica ili košulja, dva uniformisana i naoružana lica, vidio je traktor, ali nisu prilazili jami. Međutim, kada su prošli čuli su pucanj, okrenuo se ali nije vidio ko je pucao. Po ocjeni ovog suda, pomenuti iskaz nije od posebnog značaja za utvrđivanje odlučnih činjenica, s obzirom da svjedok nije vidio ko je pucao u ratne zarobljenike. Međutim, tvrdnja svjedoka da je optuženi bio u civilu, za ovaj sud nije prihvatljiva, jer upravo s obzirom na položaj svjedoka kako ga je opisao u svom iskazu, tj. udaljenost od mjesta događaja i vegetaciju koju je opisao, nelogično je da on sa sigurnošću tvrdi da je optuženi bio u civilu. Ovo tim više što je naveo da je optuženi bio u plavoj košulji ili majici, pa ako je to zaista i mogao i vidjeti, takav opis bi zapravo odgovarao navodima drugih svjedoka koji su decidno izjavili da je optuženi bio u plavoj policijskoj uniformi.

Iz zapisnika o ekshumaciji, obdukciji i identifikaciji mrtvih tijela pronađenih u zajedničkoj grobnici na lokalitetu općine B.P., naselje P., uži lokalitet „J.R.“, pod brojem Kri- 37/02 od 04.10.2002. godine, te fotodokumentacije, crteža lica mjesta ekshumacije i obdukcije 4 NN tijela ekshumirana iz „J.R.“, općina B.P., sačinjeno od K ministarstva ... USK B. broj: 23/02 od 25-27.05.2002. godine, kojoj ekshumaciji i obdukciji je prisustvovala i vještakinja sudske medicine prim. dr. M.P.S., koja je prethodno dala vanjski opis, jer su mrtva tijela skeletirana, pa je po antropološkim mjerenjima kosti procjenjivala visinu i starost, opis zubi koje ima, ili je ispao, pod karijesom u odnosu na obadvije vilice, kosti koje su pronađene, na što se odnose, kojeg dijela tijela, te da li se na pojedinim kostima nalaze defekti, koje kosti i kojeg promjera, pa je tako za leš pod brojem 1. zaključila da je smrt bila nasilna i nastupila uslijed povreda glave, preloma obje skapule, preloma rebra obostrano, lijevog III, IV i V, desno V i VIII rebra, te oštećenja vratnog i grudnih pršljenova, te da vrijeme smrti odgovara za 1992. godinu. Pored toga navedeno je i šta je u odnosu na taj leš pronađeno od odjeće sa opisom pojedinih dijelova po boji i izgledu. I u odnosu na ostala tri leša, dati su pojedinačno za svaki vanjski opis, jer su mrtva tijela skeletirana, potom je po antropološkim mjerenjima kosti pomenuta vještakinja procjenjivala visinu i starost, davala opis stanja zubi, opis pronađenih kostiju, po izgledu i stanju, da li imaju oštećenja ili nemaju, odnosno kakva i kolika su oštećenja, na osnovu kojih činjenica je izvodila zaključak da se radilo o nasilnoj smrti i konkretizovala uslijed kojih povreda je došlo do smrti, a davala je i opis pronađene odjeće, odnosno dijelova iste. Na osnovu DNK analize utvrđeno je da leš označen pod brojem 1. pripada tijelu C.M., leš označen pod brojem 2. DNK analizom je utvrđeno da pripada tijelu S.E., a leš označen pod brojem 3. B.S., čiji identitet je utvrđen od strane rodbine i DNK analize. U pogledu leša označen pod brojem 4. utvrđeno je da se isti ne odnosi na predmetna dešavanja, nego da se radi o tijelu stradalom prije ovog rata. Sve pomenuto je vidljivo iz fotodokumentacije, te crteža lica mjesta ekshumacije i obdukcije 4 NN tijela ekshumirana iz j. R., općina B. P., a iz iste je vidljiv i izgled jame i lokacija oko iste, te

tačno označene kosti koje su pronađene, na kojem mjestu, razvrstane kosti sa oznakama, kao i koji predmeti su pronađeni.

Vještak F.B., na osnovu dostavljene dokumentacije, te nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine prim. dr. M.P.S., potom dostavljenih čahura sa zrnom pronađenih na licu mjesta, te zapisnika o naknadno izvršenoj pretrazi lica mjesta na lokalitetu „J.-R.“ broj: 05-1/04-5-32/11 od 17.01.2011. godine, fotodokumentacije i crteža lica mjesta o naknadno izvršenoj pretrazi lica mjesta od 14.01.2011. godine, izvršio je vještačenje pronađenih čahura i metaka na licu mjesta, na osnovu kojih je utvrdio da sporna čahura oznake trag broj 8., koja je predstavljena na fotografiji 1. na strani 4 njegovog nalaza o balističkom vještačenju od 04.06.2012. godine, da se radi o čahuri cal. 7,62 x 39mm i sporna čahura oznake trag broj 9, predstavljena na fotografiji 6. na strani 5. pomenutog nalaza, i da se radi o čahuri cal. 7,62 x 39mm, kod kojih je utvrdio zajedničke opće karakteristike, zajednički oblik i međusobni položaj utisnutih tragova udarne igle čela zatvarača, izvlakača i poklopca sanduka, te individualne karakteristike koje se manifestiraju u vidu zajedničkog mikro reljefa unutar utisnutih tragova izbacivača, čela zatvarača i poklopca sanduka, što je vidljivo na strani 6. nalaza, fotografije broj 11 do 15, za koje čahure je utvrđeno da su ispaljene iz jednog istog vatrenog oružja automatske puške tipa „K.“ ili automatske puške marke „C.Z.“ model M ... ili puškomitraljeza marke „C.Z.“ model M

Dovodeći u međusobnu vezu izvedene dokaze, posebno iskaz svjedoka O.V. sa nalazima vještaka sudske medicine prim. dr. M.P.S. i vještaka za balistiku mr.sc. F.B., dipl. ing. strojarstva, te njihovim iskazima datim na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, te zapisnika Kantonalnog suda u Bihaću broj: Kri-37/02 od 04.10.2002. godine o ekshumaciji, obdukciji i identifikaciji mrtvih tijela pronađenih u zajedničkoj grobnici na lokalitetu „J.-R.“, naselje P., općina B.P., fotodokumentaciji i crtežu lica mjesta, ovaj sud je prihvatio utvrđenim da je optuženi S.S. ispalio hitce iz vatrenog oružja- automatske puške u C.M. i S.E. na lokalitetu „J.-R.“, naselje P., na koji način ih je lišio života, čija mrtva tijela su i pronađena u pomenutoj jami.

U pogledu čahure pronađene u jami blizu nogu NN tijela broj 1.(C.M.) vještak je utvrdio da potječe od metka cal. 7,62 mm, ispaljenog iz automatske puške tipa „K.“ ili automatske puške marke „C.Z.“, što odgovara zrnju pronađenom u lobanji tijela broj 2. (S.E.), koje predstavlja pancirno zapaljivo zrno, od kojeg potječe ispaljena čahura metka cal. 7,62 mm, koja je pronađena u jami blizu nogu mrtvog tijela C.M., što sve potvrđuje da se radi o čahuri koju je ispalio B.M..

Cijeneći karakteristike oštećenja na lobanji tijela broj 3. (B.S.), kako to proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka sudske medicine M.P.S. te karakteristike vatrenog oružja automatskog pištolja tzv. „Š.“ cal ... mm, o kojim karakteristikama se detaljno izjasnio i naveo u svom nalazu vještak balističke struke F.B., koji je pojasnio da oštećenja na lobanji tijela broj 3. (B.S.) su mogla nastati od automatskog pištolja tzv. „Š.“ cal. ... mm, koja oštećena su vidljiva na Fotodokumentaciji K ministarstva ... USK B. o ekshumaciji i obdukciji 4 NN tijela broj: 23/02 od 25-27.05.2002. godine i da je ulazni otvor ispaljenog zrna na potiljačnoj strani glave, a izlazni otvor ispaljenog zrna na prednjoj strani glave.

Dovodeći u međusobnu vezu izvedene dokaze i to iskaze svjedoka Š.S. i Š.D. sa nalazima vještaka sudske medicine prim. dr. M.P.S. i vještaka za balistiku mr.sc. F.B., dipl. ing. strojarstva, te njihovim iskazima datim na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, te zapisnika Kantonalnog suda u Bihaću broj: Kri-37/02 od 04.10.2002. godine o ekshumaciji, obdukciji i identifikaciji mrtvih tijela pronađenih u zajedničkoj grobnici na lokalitetu „J.-R.“, naselje P., općina B.P., fotodokumentaciji i crtežu lica mjesta, ovaj sud prihvata utvrđenim da je O.O. lišio života ratnog zarobljenika B.S. na lokalitetu pred poštom u mjestu B..

Nalaz i mišljenje vještaka sudske medicine prim. dr. M.P.S. i nalaz i mišljenje vještaka za balistiku mr.sc. F.B., dipl. ing. strojarstva, te njihove iskaze sa glavnog pretresa, ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručne i objektivne, jer za drugačiju ocjenu nije postojao nikakav razlog, odnosno, tačnost i uvjerljivost njihovih nalaza i mišljenja ničim nisu dovedeni u pitanje. S tim u vezi, valja ukazati da prilikom ispitivanja pomenutih vještaka na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom, i pored prigovora odbrane i stavljanja prijedloga za ponovno vještačenje po drugim vještacima, (koji prijedlozi su odbijeni kao nepotrebni, o čemu je ranije u ovoj presudi bilo riječi), ni na koji način nije dovedena u pitanje njihova stručnost i objektivnost.

Dakle, optuženi je u konkretnom događaju postupao kao pripadnik rezervnog sastava policije RS, i bio je svjestan činjenice da su oštećeni pripadnici suprotne strane u sukobu, dakle, ratni zarobljenici, koji u tom svojstvu morali biti zaštićeni u skladu sa odredbama III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. augusta 1949. godine, posebno odredbom člana 3. stav 1. tačka a. pomenute konvencije, kojom je propisana obaveza da se prema licima koja ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima, podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i koji su onesposobljeni za borbu usljed bolesti, rana, lišenja slobode ili iz bilo kojeg drugog razloga u svakoj prilici postupaju čovječno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, polu, rođenju, imovnom stanju ili bilo kojem drugom sličnom kriteriju, te su, u tom cilju, zabranjeni u svako doba i na svakom mjestu prema tim licima, između ostalih, i postupci koji predstavljaju nasilje protiv života i tijela, posebno sve vrste ubistava, sakaćenja, okrutnog postupanja i mučenja. Ovaj sud nalazi da je optuženi bio svjestan činjenice da je nedozvoljeno da postupaju i preduzima radnje učinjenja prema ratnim zarobljenicima na način kako je činio u konkretnoj situaciji. Pri tome treba podsjetiti da kod činjenja ovakvih krivičnih djela (ratnih zločina), nije neophodno (nije uvjet postojanja djela) da učinitelj zna da krši međunarodnu normu, odnosno, nije nužno da kršenje blanketnih propisa bude obuhvaćeno svijesću učinitelja, nego je dovoljno to da njegovo ponašanje objektivno predstavlja kršenje pravila međunarodnog prava, s tim da se kod preduzimanja konkretnih pojedinačnih radnji, svakako cijeni subjektivni odnos učinitelja prema djelu (o čemu će kasnije biti više riječi).

Kako su oštećeni - pripadnici oružanih snaga R BiH, TO H., općina S.M. i to: C.M., S.E. i B.S., zarobljeni od mještana sela J., općina B.P. i sprovedeni pred poštu u mjestu B., gdje se prema njima nečovječno postupalo od strane optuženog S.S., kao pripadnika rezervnog sastava policije RS i drugih osoba, što je u vezi sa ratnim stanjem i oružanim sukobom koji je postojao na tom području, te kako je to njihovo zarobljavanje povezano sa neprijateljstvima i oružanim sukobima na području B., na kojem ratištu je poginuo

njihov mještanin iz B., za koju vijest su saznali kritičnog dana u jutarnjim satima, a kako se radilo o djelovanju optuženog, kao pripadnika jedne od strana u sukobu, prema oštećenima, kao pripadnicima druge strane u sukobu, očito je da postoji veza između tog oružanog sukoba i ratnog stanja, sa radnjama koje je optuženi S.S. učinio skupa sa drugim osobama prema oštećenima, kako je to pobliže navedeno u izreci ove presude, za koje radnje je optuženi oglašen krivim. Dakle, optuženi je uslijed okolnosti postojanja oružanog sukoba, bio angažovan u rezervni sastav policije u mjestu B., te je zahvaljujući tako dobijenom statusu bio mogućnosti stvoriti strah i kontrolu nad oštećenim ratnim zarobljenicima. Tačnije, bio je u poziciji da bez straha od odmazde prema njima nečovječno postupa nakon zarobljavanja, i u konačnici da dvojicu od njih liši života. Prema tome, iz svih navedenih okolnosti jasno proizilazi da je postojanje oružanog sukoba u znatnoj mjeri utjecalo na sposobnost i odluku optuženog da počini zločin, kao i na sam način počinjenja zločina. jer je kao kao pripadnik policijskih formacija oružanih snaga koje su bile dominantne na tom području imao osjećaj nadmoćnosti, a u velikoj mjeri i osjećaj odsustva bilo kakve odgovornosti u postupanju prema zarobljenicima, pa je tako mogao i ostvariti predmetne inkriminacije bez straha od posljedica i odgovornosti koju bi sigurno snosio u okolnostima nepostojanja ratnog stanja.

Imajući u vidu da se nečovječno postupanje definiše kao namjerno djelo ili propust kojim se nanosi teška duševna ili tjelesna patnja odnosno povreda, ili koje predstavlja ozbiljan nasrtaj na ljudsko dostojanstvo, ovaj sud nalazi da je temeljem izvedenih dokaza nesporno utvrđeno da radnje optuženog, koje je poduzeo prema trojici ratnih zarobljenika ispred pošte u mjestu B., imaju obilježja nečovječnog postupanja. Naime, iz iskaza svjedoka o kojima je prethodno bilo riječi, jasno proizilazi da je optuženi, skupa sa drugim osobama, snažno udarao ratne zarobljenike šakama (po navodima svjedoka Š.S. udarci optuženog bili su takve jačine da je jedan od zarobljenika „letio“ od zida do zida), te je jednog od zarobljenika (prilikom utovara mrtvog tijela njihovog druga u prikolicu), snažno udario nogom u stražnjicu, iz čega slijedi da je riječ o namjernim i svjesno preduzetim radnjama optuženog, s ciljem da se ratnim zarobljenicima, čiji je integritet ozbiljno narušen već samim zarobljavanjem, nanesu teške tjelesne patnje i povrede, te da se oni teško uvrijede, ponize i prestraše. Stoga takve radnje optuženog predstavljaju ozbiljan nasrtaj na tjelesni integritet i ljudsko dostojanstvo oštećenih ratnih zarobljenika te imaju karakter nečovječnog postupanja, kao jednog od oblika učinjenja krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144 KZ SFRJ.

Isto tako, iz izvedenih dokaza nesporno proizilazi da je optuženi kod „D.J.“, pucao u dva ratna zarobljenika u namjeri da ih liši života, svjestan zabranjenosti takve radnje, pa je na taj način jednog od zarobljenika usmrtio, a drugog teško ranio (i kojeg je odmah potom lišio života B.M.), pa je na ovaj način, skupa sa drugom osobom optuženi učinio ubistvo dva ratna zarobljenika, također kao jednog od oblika učinjenja krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144 KZ SFRJ.

Pošto se dakle međunarodno humanitarno pravo primjenjuje od početka rata ili oružanih sukoba, pa sve do prestanka neprijateljstva i to na čitavoj teritoriji pod kontrolom jedne od strana u sukobu neovisno od toga da li se na tom mjestu stvarno vode borbe, što se odnosi i na ratne zarobljenike prema kojima je optuženi postupao na način opisan u

izreci ove presude, što uključuje nečovječno postupanje prema tri ratna zarobljenika i ubistvo dva ratna zarobljenika, suprotno odredbama člana 3. stav 1. tačka a. III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12. augusta 1949. godine, te odredbama člana 4. stav 1. i 2. tačka a. Dopunskog protokola o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba uz navedenu konvenciju, za vrijeme rata u BiH i oružanog sukoba između Armije RBiH i vojske R Srpske na području i u vrijeme kako je to navedeno u izreci ove presude, ovaj sud nalazi da je optuženi prekršio navedene propise međunarodnog prava, te je temeljem dokaza o kojima je prethodno bilo riječi, na pouzdan način utvrdio da su u radnjama optuženog S.S., opisanim u izreci ove presude, za koje je oglašen krivim, ostvarena sva obilježja krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ, u vezi sa članom 22. istog zakona. Optuženi je predmetno krivično djelo učinio u svojstvu pripadnika rezervnog sastava policije RS, prema zaštićenim osobama – ratnim zarobljenicima, i njegove radnje su u vezi sa oružanim sukobom, te su poduzete svjesno i voljno, dakle, sa direktnim umišljajem da se prema zaštićenim osobama postupa nečovječno, odnosno, da ih se liši života. Stoga prijedlog branitelja dat u završnoj riječi, da se optuženi oslobodi od optužbe u smislu odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH, smatrajući da nije dokazano da je učinio predmetno krivično djelo, kao neosnovan nije mogao biti uvažen iz svih prethodno navedenih razloga.

Nadalje, ovaj sud je u skladu sa rezultatima izvedenih dokaza izvršio određene modifikacije činjeničnog opisa optužnice, koje se odnose na preciziranje određenih navoda i koje su u prilog optuženom u okviru genusno istog krivičnog djela, pa se dakle radi o dopuštenim modifikacijama koje nisu dovele do povrede objektivnog identiteta optužbe i presude.

Tako je najprije u preambuli, izbrisana je riječ „tri“, umjesto koje je ovaj sud dodao riječ „dva“. Ovo stoga što je na osnovu izvedenih dokaza utvrđeno da je ubistvo ratnog zarobljenika B.S. izvršio O.O., a ne optuženi.

Zatim je iz optužnice u 6. i 7. redu izbrisao riječi “postupajući po prethodnom dogovoru sa B.P. (koji je u međuvremenu umro)“, a iz razloga što ih je ocjenio suvišnim, jer u tom pravcu nisu izvođeni dokazi, niti se radi o odlučnoj činjenici. Kao suvišne je u 7. i 8. redu izbrisao riječi „osumnjčeni S.S. zv. Š., pripadnik rezervnog sastava policije RS“, jer je njegovo svojstvo već navedeno, a dodao je u izreci presude “skupa sa drugim pripadnicima v. RS i mještanima sela koji su tog jutra saznali za pogibiju svog mještanina, pripadnika v. RS-a V.B.“, te izbrisao riječi u 10., 11. i 12. redu optužnice: „kojom prilikom su ispred pošte u fizičkom zlostavljanju učestvovali i drugi mještani koji su tog jutra saznali za pogibiju svog mještanina pripadnika v. RS-a V.B.“, zatim izbrisao iz 14. i 15. reda optužnice riječi: „(trenutno nedostupan državnim organima)“, kao suvišne, potom iz 15. i 16. reda optužnice izbrisao riječi: „te u namjeri da ga liše života, u istog ispucao jedan metak“, pa je umjesto toga dodao riječi: „i lišio ga života, tako što je u istog ispucao jedan metak, što se radi samo o prefomulaciji radi jasnoće. Pored toga, ovaj sud je u 20. i 33. redu optužnice ispred S.S. izbrisao riječ osumnjčeni, iz razloga što se ista ukazuje suvišnom i nepravilnom, jer je u pitanju optuženi. Ovaj sud je iz optužnice u 24. redu izbrisao riječ „ovi“, umjesto koje je dodao S.E. i C.M., te zatim izbrisao riječi iz 24, 25, 26 i 27. reda optužnice „u istu su ušli dvojica zarobljenika S.E. i C.M. skupa sa osumnjčenim S.S. i B.M. pripadnikom v. RS (nedostupan

državnim organima)“, a umjesto kojih je dodao riječi: „te ušli u traktorsku prikolicu, S.S. i B.M. pripadnik v. RS također ušli u prikolicu“. Ovdje se radi o preformulaciji riječi, koje je učinjeno radi jasnoće činjeničnog opisa radnji učinjenja, što je ujedno i rezultat činjeničnih utvrđenja iz izvedenih dokaza. Nadalje, iz optužnice u 30 redu izbrisana je riječ: „osumnjicheni“, umjesto koje je ovaj sud dodao „S.S.“, što predstavlja pojašnjenje jer se na istog odnosi. Također je ovaj sud izbrisao riječi iz optužnice u 31, 32. i 33 redu „što su ovi i uradili, pa kada su S.E. i C.M. između sebe na rukama držali tijelo ubijenog B.S.“, umjesto kojih je dodao u izreci presude riječi: „pa nakon što su S.E. i C.M. to i uradili“, a ovo iz razloga izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, odnosno radi jasnoće opisa preduzetih radnji. U pravnom opisu djela izbrisana je riječ „tri“, umjesto koje je ovaj sud dodao riječ „dva“, te su ispravljene gramatičke greške, dok je ostali dio činjeničnog opisa optužnice ostao neizmijenjen.

Prilikom odmjeravanja kazne optuženom S.S. za krivično djelo za koje je oglašen krivim ovom presudom, ovaj sud je, u skladu sa odredbom članom 41. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, imajući u vidu svrhu kažnjavanja, uzeo u obzir sve okolnosti koje su od značaja za odmjeravanje kazne. Kao olakšavajuće okolnosti ovaj sud je optuženom cijenio njegovu neosuđivanost, te njegove porodične prilike budući da je oženjen, otac dvoje djece, lošeg imovnog stanja i narušenog zdravstvenog stanja, a od otežavajućih okolnosti je cijenio okolnosti pod kojima je krivično djelo učinjeno, a što se odnosi na upornost i bezobzirnost optuženog pri učinjenju tog djela prema oštećenima koji su bili mlađe životne dobi, i koji ničim nisu dali povoda da se prema njima postupa na način kako je to u konkretnoj situaciji učinjeno.

Ovaj sud nije mogao prihvatiti ni prijedlog branitelja, dat u završnoj riječi, da se olakšavajuće okolnosti na strani optuženog vrednuju kao osobito olakšavajuće okolnosti, niti da se kao olakšavajuća okolnost optuženom cijeni protek vremena, jer je prošlo „četvrt vijeka“, da se redovno odazivao pozivima suda, nije bježao, da je to bilo u vremenu kolektivnog ludila kada „nije vladao razum nego puška“. Ovo stoga što prihvaćene olakšavajuće okolnosti koje karakterišu optuženog nisu po ocjeni ovog suda od takvog značaja da bi se vrednovale osobito olakšavajućim okolnostima, a u pogledu okolnosti za koje branitelj smatra da ih je također trebalo vrednovati kao olakšavajuće, ovaj sud cijeni najprije da se protek vremena kod ovakve vrste predmeta koji ne zastarjevaju, ne predstavlja olakšavajuću okolnost, niti to može biti redovno odazivanje pozivima suda, jer se takvo ponašanje podrazumjeva, a s obzirom na to da se prilikom vođenja krivičnog postupka utvrđuje individualna, a ne kolektivna krivnja, to navodi branitelja o postojanju „kolektivnog ludila“, u inkriminirano vrijeme, kako to branitelj navodi, ne mogu biti cijenjени kao olakšavajuća okolnost.

Imajući u vidu sve naprijed izloženo, ovaj sud je optuženom S.S. za učinjeno krivično djelo, za koje ga oglasio krivim odmjerio kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) godina, kako je to navedeno u izreci ove presude, nalazeći da takva kazna odgovara težini krivičnog djela, stepenu krivnje optuženog i da se sa istom može u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja.

Pošto se optuženi S.S. povodom izvršenja ovog krivičnog djela nalazio u pritvoru od ... godine do ... godine, ovaj sud mu je, na osnovu člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, u izrečenu kaznu zatvora uračunao vrijeme provedeno u pritvoru.

Imajući u vidu loše imovno stanje optuženog, a u smislu člana 202. stav 4. ZKP F BiH, sud je optuženog oslobodio naknade troškova krivičnog postupka i odlučeno je da isti padaju na teret sredstava suda, jer je zaključio da bi njihovim plaćanjem bilo dovedeno u pitanje izdržavanje osoba koje je optuženi dužan da izdržava. Pri tome troškovi nastali do ukidanja presude Kantonalnog suda u Bihaću broj: 01 0 K 006752 14 K2 od 06.11.2015. godine, uključujući i troškove branitelja određenog po službenoj dužnosti, padaju na teret budžetskih sredstava tog suda, a troškovi nastali pred Vrhovnim sudom Federacije Bosne i Hercegovine, nakon ukidanja navedene presude, u iznosu od 117, 25 KM, koji se odnose na troškove dolaska svjedoka L.M., padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBIH, oštećene porodice C.M., S.E. i B.S. su upućene da imovinskopravni zahtjev mogu ostvarivati u parničnom postupku, jer tokom krivičnog postupka imovinskopravni zahtjev nisu precizirali, pa onda i nema podataka temeljem kojih bi se dosudio imovinskopravni zahtjev.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
mr.Božidarka Dodik,s.r.